



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 51/06-59

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 8. júna 2006 v senáte zloženom z predsedu Alexandra Bröstla a zo sudcov Jána Auxta a Ľudmily Gajdošíkovej prerokoval sťažnosť Ľ. Z., bytom B., zastúpenej advokátom JUDr. M. K., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. D 911/94 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Ľ. Z. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. D 911/94 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. D 911/94 p r i k a z u j e konať bez zbytočných priet'ahov.

3. Ľ. Z. p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 50 000 Sk (slovom päťdesiat tisíc slovenských korún), ktoré jej je Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava I j e p o v i n n ý uhradiť Ľ. Z. trovy konania v sume 5 788 Sk (slovom päťtisíc sedemstoosemdesiatosem slovenských korún) do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu na účet jej právneho zástupcu advokáta JUDr. M. K., B.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 51/06-38 z 15. marca 2006 prijal sťažnosť Ľ. Z. (ďalej len „sťažovateľka“) podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie v časti, v ktorej namieta porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. D 911/94.

Okresný súd sa k sťažnosti na základe výzvy ústavného súdu vyjadril podaním sp. zn. Spr. 2001/00 z 9. mája 2006, kde sa okrem iného uvádza:

„Sťažovateľka využila podľa zák. č. 80/1992 Zb. (vtedy platnom) svoje právo a podala na tunajší súd sťažnosti, ktoré boli riadne vybavené pod Spr. 2001/00. V prípade potreby je možné Vám na požiadanie kópiu odpovedí zaslať.

Súčasne si Vám dovoľujem v prílohe môjho vyjadrenia pripojiť spis Okresného súdu Bratislava I sp. zn. D 911/94. Zároveň Vás touto cestou prosím o jeho urýchlené vrátenie z dôvodu podaného dovolania vo veci vedenej pod sp. zn. 12 C 122/97.

V prílohe môjho vyjadrenia Vám vzhľadom na široký obsah spisového materiálu pripájam prehľad vykonaných úkonov v predmetnej veci vykonaných až doposiaľ.

- Uznesenie Mestského súdu v Bratislave č. k. 11 Co 61/94-180 zo dňa 02. 11. 1994, ktorým sa zrušuje rozhodnutie bývalého Štátneho notárstva Bratislava - mesto sp. zn. D 1976/64 z 12. 01. 1966

- Poverenie súdu zo dňa 2. 1. 1995 pre súdneho komisára JUDr. M. P.

- Zápisnica zo dňa 22. 3. 1995 v dedičskej veci po neb. Ing. J. P. zomr. ... so zanechaním závetu

- Výzva notára JUDr. M. P. na zaslanie písomného vyjadrenia k návrhu zástupcu dedičov Ing. M. P. a RNDr. J. P. započítať dar na dedičské podiely dcéram poručiteľa zo dňa 5. 4. 1995

- Vyjadrenie zo dňa 7. 4. 1995 doručené notárskemu úradu dňa 7. 4. 1995

- List L. Z. z 2. 5. 1995 doručený notárskemu úradu dňa 10. 5. 1995

- Zaslanie dedičského spisu listom zo dňa 23. 1. 1996 doručeným súdu dňa 26. 1. 1996

- Uznesenie Obvodného súdu Bratislava I č. k. D 911/94-212, Dnot 2/95 zo dňa 5. 3. 1996

- Výzva súdu zo dňa 9. 3. 1996 na doručenie plnomocenstva

- Odvolanie doručené súdu dňa 22. 3. 1996

- Úradný záznam zákonnej sudkyne JUDr. E. F. zo dňa 2. 4. 1996

- Pokyn zákonnej sudkyne zo dňa 20. 4. 1996 na doručenie odvolania

- Vyjadrenie k odvolaniu doručené súdu dňa 25. 4. 1996

- Vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 23. 4. 1996, doručené súdu dňa 26. 4. 1996

- Podanie L. Z. doručené súdu dňa 6. 5. 1996

- Pokyn zákonnej sudkyne zo dňa 7. 5. 1996 urgovať vyjadrenie k odvolaniu od RNDr. J. P.
- Doplnenie stanoviska doručené súdu dňa 20. 5. 1996 L. Z.
- Vyjadrenie k odvolaniu doručené súdu dňa 24. 5. 1996
- Predloženie veci Mestskému súdu v Bratislave na rozhodnutie dňa 5. 6. 1996 na základe pokynu zákonnej sudkyne zo dňa 27. 5. 1996
- Uznesenie Mestského súdu v Bratislave č. k. 11 Co 43/96-251 zo dňa 5. 9. 1996, ktorým sa napadnuté uznesenie zrušuje a vec sa vracia na ďalšie konanie (vec vrátená 15. 10. 1996)
- Pokyn zákonnej sudkyne zo dňa 18. 10. 1996 na doručenie uznesenia
- Pokyn zákonnej sudkyne zo dňa 18. 11. 1996 na odstúpenie súdneho spisu notárovi na ďalšie konanie
- Návrh L. Z. doručený súdu dňa 23. 12. 1996 na prerušenie konania do skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I
- Uznesenie č. k. D 911/94-269 zo dňa 15. 5. 1997 právoplatné dňa 6. 10. 1997, ktorým súd návrh na prerušenie zamietá
- Uznesenie č. k. D 911/94-270 zo dňa 15. 5. 1997 právoplatné dňa 19. 6. 1997 (súd konanie prerušuje a upravuje dedičov)
- Odvolanie L. Z. podané jej právny zástupcom dňa 28. 5. 1997 na súd
- Pokyn zákonnej sudkyne na doručenie dovolania zo dňa 24. 6. 1997
- Predloženie veci Krajskému súdu v Bratislave dňa 23. 7. 1997
- Uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 33 Co 80/97-277 zo dňa 17. 9. 1997, ktorým sa napadnuté uznesenie potvrdzuje (vec vrátená Okresnému súdu Bratislava I dňa 22. 9. 1997)
- Pokyn zákonnej sudkyne z 24. 9. 1997 na doručenie uznesenia Krajského súdu v Bratislave
- Pokyn zákonnej sudkyne zistiť stav konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 12 C 122/97
- Úradný záznam civilnej kancelárie zo dňa 26. 9. 1997
- List zo dňa 22. 11. 1999 katastrálny odbor Bratislava I, ...
- Návrh L. Z. na vydanie predbežného opatrenia doručený súdu dňa 29. 3. 2000

- *Úradný záznam zákonnej sudkyne zo dňa 11. 4. 2000 k veci sp. zn. 8 C 324/96*
 - *List L. Z. zo dňa 29. 5. 2000*
 - *List L. Z. doručený súdu dňa 12. 10. 2000*
 - *Pokyn zákonnej sudkyne na pripojenie súdneho spisu sp. zn. 8 C 324/96*
 - *Záznam zákonnej sudkyne zo dňa 10. 5. 2001*
 - *Žiadosť o doručenie návrhu na vydanie predbežného opatrenia doručená súdu dňa 7. 5. 2001*
 - *List L. Z. doručený súdu dňa 16. 7. 2001*
 - *Žiadosť o oznámenie stavu konania podaná právnym zástupcom L. Z.*
 - *List zákonnej sudkyne zo dňa 18. 12. 2001 (oznámenie, že dedičské konanie bolo uznesením č. k. D 911/94-270 zo dňa 15. 5. 1997 prerušené a súd bude pokračovať v konaní po právoplatnom skončení konania vo veci započítania daru na dedičský podiel A. V.)*
 - *Uznesením č. k. D 911/94-314 zo dňa 11. 3. 2002 súd konanie o návrhu na vydanie predbežného opatrenia zastavuje*
 - *Odvolyvanie L. Z. cestou právneho zástupcu doručené súdu dňa 26. 3. 2002*
 - *Pokyn zákonnej sudkyne zo dňa 9. 4. 2002 na doručenie odvolania*
 - *Pokyn zákonnej sudkyne zo dňa 7. 6. 2002 na doručenie veci Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o odvolaní*
 - *Vec predložená odvolaciemu súdu dňa 12. 3. 2002*
 - *Vec vrátená Okresnému súdu Bratislava I dňa 6. 2. 2003, Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 15 Co 268/02-324 zo dňa 30. 12. 2002 napadnuté uznesenie potvrdil*
 - *Pokyn zákonnej sudkyne zo dňa 14. 2. 2003 na doručenie uznesenia Krajského súdu v Bratislave*
- Dovoľujem si poukázať na prehľad vykonaných úkonov vo veci a to na uznesenie č. k. D 911/94-270 zo dňa 15. 5. 1997 právoplatné dňa 19. 6. 1997 ktorým súd konanie prerušil a upravil dedičov na podanie návrhu na súd. S poukazom na konanie vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 12 C 122/97 zákonná sudkyňa listom zo dňa 18. 12. 2001 oznámila na dopyt právneho zástupcu sťažovateľky, že dedičské konanie bolo uznesením č. k. D 911/94-270 zo dňa 15. 5. 1997 prerušené a súd bude pokračovať v konaní po právoplatnom skončení konania vo veci započítania daru na dedičský podiel A. V..*

Vo veci musím konštatovať, že neboli zistené prietahy, ktoré by boli spôsobené súdom.

Prerušenie konania je skutočnosťou, ktorá nemá vplyv na vznik prietahu v konaní. Sťažovateľka jej právny zástupca o rozhodnutí súdu o prerušení konania majú vedomosť.

Subjektívne zavinenie konajúcej zákonnej sudkyne zistené nebolo. Vzhľadom na predmet sporu, mám za to, že súd vo veci konal bez zbytočných a ním zavinených prietahov. Konanie bolo zo strany vedenia Okresného súdu Bratislava I, sledované do prerušenia konania tak, aby vo veci bol zabezpečený plynulý priebeh konania bez zbytočne zavinených prietahov zo strany súdu.

Ctený ÚS SR dovoľujem si Vás požiadať, aby boli vzaté uvedené skutočnosti na vedomie a sťažovateľke nebolo priznané finančné zadosťučinenie a to z dôvodu, že k zavinenému prietahu v konaní zo strany konajúcej sudkyne nedošlo a na konanie súdu v predmetnej veci mala vplyv objektívna skutočnosť (prerušenie konania).“

Ústavnému súdu bolo 19. mája 2006 doručené stanovisko právneho zástupcu sťažovateľky, v ktorom uviedol:

„K zaslanému vyjadreniu predsedu Okresného súdu Bratislava I k predmetnej ústavnej sťažnosti považujem za potrebné uviesť, že nijaká okolnosť nemôže podľa môjho názoru ospravedlniť doterajšiu dĺžku dedičského konania po poručiteľovi Ing. J. P., zomrelom dňa ..., ktoré doposiaľ nie je a nebolo do podania ústavnej sťažnosti právoplatne rozhodnuté. Z tohto hľadiska poukazujem na samotný predmet konania (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľku, ako vyplýva priamo z obsahu podanej sťažnosti. Takáto zdĺhavosť konania v princípe predlžuje stav právnej neistoty sťažovateľky do tej miery, že sa jej právo na súdnu ochranu stáva iluzórnym a teda ho ohrozuje vo svojej podstate.

Zhodne s obsahom sťažnosti uvádzam, že dňa 8. novembra 2004 bol vydaný rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6 Co 130/04 o započítaní na dedičský podiel (žaloba vedená na Okresnom súde Bratislava I pod č. k. 12 C 122/97), čím bola odstránená prekážka postupu v dedičskom konaní po poručiteľovi neb. Ing. J. P., zomr. ..., doposiaľ

nebol však v dedičskom konaní vykonaný žiadny úkon súdu smerujúci k rozhodnutiu vo veci.“

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami, ako aj s obsahom súdneho spisu okresného súdu sp. zn. D 911/94 dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov...“ a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého „Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom...“.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“ (I. ÚS 24/03, II. ÚS 66/03, IV. ÚS 15/03), pričom „tento účel možno zásadne dosiahnuť právoplatným rozhodnutím“.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní okresného súdu došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (II. ÚS 813/00, I. ÚS 20/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie sa účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Ústavný súd (obdobne ako Európsky súd pre ľudské práva) pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa.

Pri vyhodnotení doterajšieho konania vo veci vedenej pod sp. zn. D 911/94 podľa troch označených základných kritérií ústavný súd dospel k týmto záverom:

1. Predmetom konania vo veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. D 911/94 je prejednanie dedičstva po poručiteľovi po zrušení rozhodnutia bývalého Štátneho notárstva Bratislava - mesto sp. zn. D 1976/64 z 12. januára 1966 bývalým Mestským súdom v Bratislave (ďalej len „mestský súd“). Ide o konanie, ktoré tvorí bežnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov a vec z právneho hľadiska nevykazuje znaky náročnosti. Výklad a používanie právnej úpravy v dedičských veciach sú stabilizované v pomerne rozsiahlej judikatúre všeobecných súdov, kde je upravená aj metodika ich postupu (obdobne IV. ÚS 3/05). Ústavný súd pripúšťa určitú skutkovú zložitost' veci, pretože konečné rozhodnutie v dedičskom konaní záviselo od právoplatného skončenia inej občianskoprávnej veci. V dôsledku toho okresný súd konanie i prerušil. Ústavný súd však vychádzajúc z doterajšej dĺžky konania, jeho priebehu a dosiaľ dosiahnutých výsledkov na záver konštatuje, že nezistil také okolnosti, ktoré by zdôvodňovali takmer dvanásťročný priebeh konania jeho zložitost'ou.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľky v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil takú závažnú skutočnosť, ktorá by mohla byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu. Sťažovateľka bola v konaní aktívna a súčinnosťná, podala aj viaceré sťažnosti na priet'ahy v konaní. Ani okresný súd nemal k správaniu sťažovateľky výhrady.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu (vrátane postupu povereného notára ako súdneho komisára) v posudzovanej veci, a to nielen z hľadiska sťažovateľkou namietaných (označených) období, ale aj z hľadiska celkového priebehu posudzovaného súdneho konania.

Z rozboru veci vyplýva, že dedičské konanie začalo v roku 1994. Ústavný súd zistil, že v predmetnej veci do prerušenia konania dochádzalo k niekoľkomesačným obdobiam nečinnosti.

Nečinnosť bola zistená od 5. apríla 1995, keď notár vyzval právneho zástupcu sťažovateľky, aby sa vyjadril k návrhu dedičov „*započítať dar na dedičské podiely dcéram poručiťela*“, vyjadrenie mu bolo doručené 7. apríla 1995, do 5. marca 1996, keď okresný súd určil všeobecnú a čistú hodnotu dedičstva a potvrdil jeho nadobudnutie jednotlivými dedičmi (nečinnosť 11 mesiacov), a ďalej od 15. októbra 1996, keď mu bola vec vrátená na ďalšie konanie mestským súdom, do 15. mája 1997, keď okresný súd konanie prerušil (nečinnosť v trvaní 7 mesiacov). V tomto období vykonal len dva jednoduché úkony (doručoval uznesenie a odstúpil súdny spis notárovi). V rozhodnutí o prerušení konania okresný súd vyslovil, aby dedičia podali v lehote do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia návrh na zápočet daru do dedičského podielu. Toto konanie je vedené na okresnom súde pod sp. zn. 12 C 122/97 a 1. decembra 2003 okresný súd vo veci aj rozhodol, toto rozhodnutie Krajský súd v Bratislave 8. novembra 2004 potvrdil, čím odpadla prekážka prerušenia konania na okresnom súde. Napriek tomu do dňa rozhodovania ústavným súdom okresný súd vo veci nevykonal žiadny úkon.

Čo sa týka otázky prerušenia konania, je potrebné vychádzať z toho, že okresný súd vykonal voľbu medzi viacerými do úvahy prichádzajúcimi procesnými postupmi a ústavný súd ju ani nemieni spochybníť, pretože jednak ide o procesný postup, ktorý je zákonom dovolený [§ 109 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“)], a jednak ho treba posudzovať podľa situácie, ktorá existovala v čase, keď sa realizoval, a k posúdeniu ktorej majú v zásade lepšie predpoklady všeobecné súdy než ústavný súd, odhliadnuc od princípu subsidiarity, ktorým sa riadi jeho vzťah k všeobecným súdom a ktorému viac zodpovedá, aby ústavný súd, pokiaľ to nie je nevyhnutné, sám neposudzoval vhodnosť alebo účelnosť zvoleného procesného postupu. To však ešte neznamená, že táto voľnosť je bez obmedzenia a ústavným súdom nekontrolovateľná. Aj ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) OSP, tak ako nakoniec každé zákonné ustanovenie, sa totiž musí vykladať a uplatňovať v súlade s ústavou (čl. 152 ods. 4 ústavy). Keďže zo žiadneho ustanovenia ústavy nemožno vyvodíť, že prerušením konania jeho účastník stráca právo na to, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, všeobecný súd sa musí pri uplatňovaní procesného postupu o prerušení konania riadiť i požiadavkou, ktorá je zakotvená v tomto článku ústavy a ktorá ukladá povinnosť prijať

príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie napadnutej veci bez zbytočných prietáhov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote, aj keď prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, ešte nepominula (napr. IV. ÚS 221/03, IV. ÚS 19/04).

Ústavný súd preto po zvážení všetkých okolností pri hodnotení postupu okresného súdu, najmä s prihliadnutím na doterajšiu dobu konania a na tú skutočnosť, že hoci konanie začalo ešte v roku 1994, okresný súd napriek tomu po tom, ako odpadla prekážka, v dôsledku ktorej bolo konanie prerušené (v novembri 2004), vo veci nekonal, dospel k záveru, že postupom okresného súdu v konaní vedenom po sp. zn. D 911/94 bolo porušené základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva a slobody porušil, vo veci konal [podobne aj § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde]. Vzhľadom na to, ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. D 911/94 konal bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy „Ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie“.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde „Ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha“. Podľa ods. 5 citovaného zákonného ustanovenia ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti žiadala priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 150 000 Sk poukazujúc najmä na celkovú doterajšiu dĺžku konania okresného súdu *«s priamymi dôsledkami na jej dlhodobu pretrvávajúcu právnu neistotu a ohrozené právne postavenie z hľadiska ochrany jej „strechy nad hlavou“ a výrazné narušenie jej zdravia a psychickej pohody a vyvolávanie úzkosti, pri jej vyššom veku a nepriaznivom zdravotnom stave (...) ako aj v oprávnených pretrvávajúcich pocitoch krivdy a faktického bezhraničného zúfalstva a bezmocnosti v konaní pred súdom (...)»*.

Podľa názoru ústavného súdu nemožno spravodlivo žiadať, aby fyzická osoba čakala na výsledok dedičského konania, ktoré nie je právoplatne skončené ani po 12 rokoch. U sťažovateľky oprávnené takýto postup okresného súdu vyvoláva stav právnej neistoty. Vychádzajúc z tohto pohľadu na pozíciu sťažovateľky, princípov spravodlivosti a spôsobu zavŕšenia ochrany základných práv každej oprávnenej osoby, ako aj z konkrétnych okolností tohto prípadu ústavný súd dospel k záveru, že finančné zadosťučinenie v sume 50 000 Sk, ktoré je okresný súd povinný zaplatiť v súlade s výrokom tohto nálezu, je primeraným zadosťučinením spojeným s porušením označených práv sťažovateľky.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátom JUDr. M. K. Sťažovateľka si uplatnila trovy konania v sume 11 158 Sk, ktoré bližšie nešpecifikovala. Ústavný súd priznal sťažovateľke (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) úhradu trov konania v sume 5 788 Sk (slovom päťtisícšesťstoosemdesiatosem slovenských korún) z dôvodu trov jej právneho zastúpenia, a to za dva úkony právnej služby v hodnote po 2 730 Sk (príprava a prevzatie vecí a písomné vyhotovenie sťažnosti). Základom pre výpočet výšky náhrady za úkon právnej služby bola nominálna mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2005 v sume 16 381 Sk. Ďalej ústavný súd priznal právnomu zástupcovi sťažovateľky dvakrát náhradu režijného paušálu po 164 Sk podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. júna 2006